

ПРИКЛАДНИЙ ПОВЕДІНКОВИЙ АНАЛІЗ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ КОРЕКЦІЇ НЕБАЖАНОЇ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ З РДУГ

8. Naidoo, R. & Möller, N. (2022). Building software applications securely with DevSecOps: a socio-technical perspective. In *ECCWS 2022 21st European Conference on Cyber Warfare and Security. Academic Conferences and publishing limited*. Available at: https://www.researchgate.net/publication/361252466_Building_Software_Applications_Securely_with_DevSecOps_A_Socio-Technical_Perspective [in English].

9. Vakaliuk, T.A., Antoniuk, D.S., Novitska, I.V., Lobanchykova, N.M. & Pochtoviuk, S.I. (2023). Model tsyfrovoy

transformatsii protsesu pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv z informatsiinykh tekhnolohii [Model of digital transformation of the process of training future information technology specialists]. *Innovative pedagogy*, No. 58, pp. 190–195. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2023/58.1.38> [in Ukrainian].

10. Luchkevych, M. (2024). Metody aktyvnoho navchannia u vykladanni DevOps [Active learning methods in teaching DevOps]. *Youth & market*, (11/231), pp. 100–105. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.314762> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 09.10.2025

УДК 376-056.34

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2025.345324>

Тетяна Валько, доктор філософії, асистент
кафедри спеціальної та інклюзивної освіти
Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2173-3428>

ПРИКЛАДНИЙ ПОВЕДІНКОВИЙ АНАЛІЗ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ КОРЕКЦІЇ НЕБАЖАНОЇ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ З РДУГ

Стаття присвячена дослідженню особливостей корекції небажаної поведінки у дітей раннього віку з розладом дефіциту уваги та гіперактивністю (РДУГ) засобами прикладного поведінкового аналізу. Метою роботи було оцінити ефективність методів АВА для корекції небажаних поведінкових проявів. Було обстежено дітей раннього віку з РДУГ, виявлено характерні прояви небажаної поведінки, включаючи опір виконанню завдань, імпульсивні та агресивні реакції. На основі отриманих відомостей були сформовані індивідуальні корекційні профілі та реалізовано програму поведінкових інтервенцій. Порівняльний аналіз до та після втручання показав значне зниження частоти та інтенсивності небажаних проявів поведінки, що підтверджує ефективність АВА у ранньому віці.

Ключові слова: прикладний поведінковий аналіз; корекція; небажана поведінка; діти раннього віку; розлад дефіциту уваги та гіперактивності.

Лит. 7.

Tetiana Valko, Doctor of Philosophy, Assistant of the
Special and Inclusive Education Department,
Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko National University
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2173-3428>

APPLIED BEHAVIOR ANALYSIS AS AN EFFECTIVE APPROACH TO REDUCING CHALLENGING BEHAVIOR IN YOUNG CHILDREN WITH ADHD

This article investigates the correction of undesirable behaviors in early childhood children with attention deficit hyperactivity disorder (ADHD) using applied behavior analysis (ABA). The study aimed to identify the range of undesirable behaviors observed in children through both parent reports and direct behavioral assessment and to evaluate the effectiveness of ABA-based interventions in addressing these behaviors. Based on the collected data, a structured program of behavioral interventions was implemented, employing strategies such as positive and differential reinforcement, shaping of adaptive behaviors, and functional behavior assessment. Comparative analysis of pre- and post-intervention results revealed a significant reduction in the frequency and intensity of undesirable behaviors, confirming the efficacy of ABA in early childhood settings. The study emphasizes the importance of systematic, evidence-based interventions and highlights the critical role of parental involvement in monitoring and supporting behavioral change. Structured and individualized approaches were shown to improve behavioral regulation, enhance adaptive functioning, and positively influence family interactions. The findings provide a foundation for future research on long-term outcomes of ABA, potential adaptations across different developmental contexts, and integration with other therapeutic methods. By documenting both behavioral patterns and measurable intervention outcomes, this study offers a comprehensive perspective on the practical application of ABA and its effectiveness in promoting positive developmental trajectories in children with ADHD.

Keywords: applied behavior analysis; correction; challenging behavior; early childhood; attention deficit hyperactivity disorder.

Постановка проблеми. Відповідно до класифікації психічних розладів DSM-5 (Diagnostic and Statistical Manual of

Mental Disorders, Fifth Edition) [1], розлад дефіциту уваги та гіперактивності (далі – РДУГ) належить до нейророзвиткових розладів і характеризується стій-

кою моделлю неухвальної, імпульсивності та підвищеної моторної активності, що не відповідає віковим нормам дитини. Основними проявами є труднощі концентрації уваги, швидка втомлюваність у процесі діяльності, часта зміна фокусу інтересів, надмірна рухливість, імпульсивні дії, невміння дочекатися своєї черги, а також схильність до порушення правил поведінки в соціальних ситуаціях. Як наслідок зазначених нейропсихологічних особливостей, у дітей з РДУГ спостерігається непоодинокі поведінкові реакції, що можуть ускладнювати процес навчання, соціальної адаптації та комунікації з дорослими й однолітками. Такі прояви часто набувають форм емоційних вибухів, опору дорученням, уникання завдань, агресивних або демонстративних реакцій, порушення дисципліни, імпульсивних висловлювань чи фізичних дій без урахування наслідків. У повсякденному вихованні батьки нерідко інтерпретують ці поведінкові особливості як “неслухняність”, “впертість” або “свідоме порушення правил”, що призводить до неефективних реакцій на поведінку дитини. Насправді ж така поведінка є проявом нейророзвиткових труднощів, а отже, потребує спеціальних педагогічних і поведінкових стратегій, спрямованих на поступову корекцію, навчання саморегуляції та розвитку навичок цілеспрямованої поведінки.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Теоретичні основи вивчення розладу дефіциту уваги та гіперактивності ґрунтуються на численних наукових дослідженнях зарубіжних і вітчизняних учених. Зокрема, Рассел Барклі досліджував діагностику та функціональні наслідки РДУГ, розкриваючи роль дефіциту виконавчих функцій і саморегуляції в структурі цього розладу [5]. Стівен Хіншоу зосереджував увагу на механізмах зовнішньої поведінки дітей із РДУГ, а також на впливі сімейного та соціального контексту на формування поведінкових проявів [7]. Розмарі Таннок вивчала когнітивні аспекти РДУГ, зокрема труднощі обробки інформації та зв'язок між порушеннями уваги й навчальними труднощами. Значний внесок у розробку ефективних поведінкових програм для дітей з РДУГ, включаючи шкільні та батьківські інтервенції, зробив Вільям Пелхем, який довів ефективність цілеспрямованих стратегій поведінкової терапії у зниженні частоти проявів небажаної поведінки та покращенні навчальної мотивації у дітей [4]. Серед українських дослідників проблему РДУГ вивчала Оксана Скрипник, яка здійснила аналіз особливостей прояву дефіциту уваги та гіперактивності у дітей дошкільного віку та визначила напрями психолого-педагогічного супроводу таких дітей [2]. У сучасних українських дослідженнях також спостерігається інтерес до використання поведінкових технологій і методів сенсорної інтеграції у корекційній роботі з дітьми, що мають прояви

РДУГ (зокрема, у працях О. Байер, Н. Гаврилюк, Т. Костюк та ін.). Ці автори підкреслюють важливість індивідуалізації підходів до дитини, розвитку навичок саморегуляції та впровадження доказових методів педагогічної взаємодії.

Аналіз наукових джерел свідчить, що сучасні дослідження проблеми РДУГ охоплюють як нейропсихологічні та когнітивні аспекти цього розладу, так і поведінкові механізми та ефективні стратегії його корекції, серед яких прикладний поведінковий аналіз (Applied Behavior Analysis, далі – АВА) розглядається як один із найбільш результативних напрямів роботи з дітьми раннього віку з порушеннями нейророзвитку [3]. Його методи дозволяють системно оцінювати причини небажаної поведінки, розробляти індивідуальні стратегії її корекції та формувати адаптивні форми поведінкових реакцій. Водночас в Україні досі спостерігається обмежене впровадження цього підходу в умовах навчального та домашнього середовища, що зумовлює необхідність його популяризації та системного застосування в корекційній роботі.

Мета статті – дослідити ефективність методів прикладного поведінкового аналізу для корекції проявів небажаної поведінки у дітей раннього віку з розладом дефіциту уваги та гіперактивності.

Виклад основного матеріалу дослідження. У межах прикладного поведінкового аналізу термін “небажана поведінка” визначається як будь-яка поведінкова реакція, що перешкоджає розвитку адаптивних навичок, утруднює соціальну взаємодію або навчання, має негативні наслідки для дитини чи оточуючих і є контрольованою через систематичні поведінкові інтервенції [7]. В АВА підхід до небажаної поведінки ґрунтується на її функціональному аналізі, тобто визначенні того, на яку мету або наслідок спрямована поведінка для дитини (наприклад, уникнення завдання, отримання уваги дорослого або сенсорне задоволення). Таким чином, небажана поведінка не розглядається як “погана” чи “неправильна” сама по собі, а як динамічний прояв, що сигналізує про незадоволені потреби, дефіцит адаптивних навичок або труднощі регуляції емоцій.

У наукових працях з АВА виділяють кілька основних категорій небажаної поведінки, а саме [3]: агресивна поведінка – удари, штовхання, крик, спрямовані на інших або на себе; деструктивна поведінка – пошкодження предметів, розкидання іграшок, псування обладнання; опір і уникання – небажання виконувати завдання, відхилення від інструкцій, втеча, відмова від взаємодії; імпульсивні дії – різкі, неконтрольовані рухи, необдумані висловлювання або дії без урахування наслідків; стереотипні або ритуалізовані дії – повторювані рухи, вокалізації або поведінкові патерни, що не несуть очевидної функціональної цілі (часто у дітей з нейророзвитковими порушеннями); порушення

соціальних правил – відхилення від очікуваних норм поведінки у групі, невміння чекати черги, перебивання або демонстративні реакції. У прикладному поведінковому аналізі кожному з цих категорій розглядають через функціональний аналіз поведінки, що дозволяє не лише класифікувати прояви, але й визначити методи їх корекції та формування адаптивних навичок у дитини.

З метою оцінки ефективності методів прикладного поведінкового аналізу для корекції проявів небажаної поведінки у дітей раннього віку з розладом дефіциту уваги та гіперактивності було сформовано експериментальну вибірку дітей віком 2–3 роки. До дослідження залучено 5 дітей, які мали діагностовані прояви РДУГ та виявлені небажані поведінкові реакції, що перешкождали їхньому розвитку та соціальній взаємодії.

На першому етапі дослідження була проведена попередня бесіда з батьками, під час якої зібрано інформацію про поведінкові особливості дітей, характер проявів небажаної поведінки, а також умови їх виникнення. Отримані відомості дозволили сформувати індивідуальні профілі кожної дитини та визначити цілі корекційної роботи.

На другому етапі здійснено діагностику дітей, що включала спостереження в природному середовищі, структуровані взаємодії та реєстрацію поведінкових проявів, з метою кількісного та якісного визначення частоти, інтенсивності та тривалості небажаної поведінки. Фіксація поведінкових проявів проводилася за стандартними критеріями АВА, що дозволяє забезпечити об'єктивність та відтворюваність результатів, а саме: частота – кількість повторів конкретної небажаної поведінкової реакції за визначений проміжок часу; тривалість – час, протягом якого триває конкретна поведінкова реакція; інтенсивність – ступінь виразності чи сили прояву поведінки, наприклад, рівень емоційного збудження або фізичної активності під час прояву небажаної поведінки; локація та контекст – умови, у яких відбувається поведінка: середовище, наявність інших осіб, вид завдання чи стимулу, що спричиняє реакцію; функція поведінки – визначення мети або наслідків поведінки для дитини; точність/частка адаптивних реакцій – співвідношення ситуацій, коли поведінка проявилася або була контрольованою, до загальної кількості спостережуваних випадків.

У ході дослідження було зафіксовано різні прояви небажаної поведінки у дітей раннього віку з РДУГ. Агресивні реакції, такі як удари, штовхання або крик, спостерігалися у 60 % дітей, переважно під час ігор із іншими дітьми. Тривалість цих проявів становила від 1 до 5 хвилин, інтенсивність – середня, а функціонально такі прояви були спрямовані на отримання уваги або уникнення завдання. Деструктивні поведінкові реакції, що включали

пошкодження предметів, зустрічалися у 40 % дітей, здебільшого у навчальному середовищі. Тривалість таких проявів становила 1–2 хвилини, інтенсивність була низька або середня, а функціонально вони мали сенсорний характер. Опір виконанню завдань та уникання інструкцій виявляли 80 % дітей. Ці прояви тривали 3–5 хвилин, мали середню інтенсивність і найчастіше виникали під час виконання завдань або отримання інструкцій. Поведінка була спрямована на уникнення завдань. Імпульсивні дії, що характеризуються різкими або неконтрольованими рухами й висловлюваннями, спостерігалися у 60 % дітей. Вони здебільшого виникали під час групових ігор або взаємодії з іншими дітьми, тривали 1–2 хвилини і мали високу або середню інтенсивність. Функціонально ці прояви були пов'язані із сенсорним задоволенням або отриманням уваги дорослого. Стереотипні або ритуалізовані дії, що не мали очевидної функціональної мети, зустрічалися у 20 % дітей під час самостійних ігор. Тривалість таких проявів становила 5–7 хвилин, інтенсивність була низькою, а функція поведінки переважно сенсорна. Порухи соціальних правил, що включали перебивання, відхилення від норм поведінки у групі, проявляли 100 % дітей під час взаємодії з однолітками або у навчальному середовищі. Тривалість таких проявів була короткою або середньою, інтенсивність – середньою, а функціонально вони були спрямовані на отримання уваги. Таким чином, дослідження показало, що у дітей раннього віку з РДУГ спостерігається широкий спектр небажаних поведінкових проявів, які відрізняються за частотою, тривалістю, інтенсивністю та функцією.

На наступному етапі дослідження було здійснено корекційну роботу за допомогою методів прикладного поведінкового аналізу (16 корекційно-розвиткових занять тривалістю 25 хв). Цей етап включав встановлення контакту та налагодження взаємодії з дитиною, створення безпечного та передбачуваного середовища, а також використання спеціально підібраних методів підкріплення адаптивних форм поведінки. Основними стратегіями корекції були: позитивне підкріплення – стимулювання бажаних реакцій дитини через похвалу, увагу, ігрові винагороди; функціональний аналіз поведінки – визначення причин та мотивів проявів небажаної поведінки для вибору цільових інтервенцій; десенсибілізація та систематичне навчання альтернативним реакціям – заміна небажаних реакцій адаптивними формами поведінки; структуровані навчальні взаємодії – організація коротких навчальних епізодів із чіткими інструкціями та підкріпленням для формування контрольованих поведінкових реакцій. Під час корекційного етапу велика увага приділялася регулярному спостереженню та фіксації проявів поведінки за критеріями

частоти, тривалості, інтенсивності, контексту та функції, що дозволяло оцінювати динаміку змін та ефективність застосованих методів.

Порівняльний аналіз результатів дослідження показав, що після проведення корекційного етапу із застосуванням методів прикладного поведінкового аналізу у дітей раннього віку з РДУГ відбулися помітні зміни у проявах небажаної поведінки. Агресивні реакції, такі як удари, штовхання або крики, які на початковому етапі спостерігалися у 60 % дітей, після застосування методів прикладного поведінкового аналізу зменшилися до 20 %. Тривалість цих проявів скоротилася майже наполовину, а інтенсивність знизилася до низької-середньої, при цьому діти демонстрували більш контрольовані реакції під час ігор із іншими. Деструктивні поведінкові реакції, що включали пошкодження предметів і зустрічалися у 40 % дітей, після корекції стали рідкісними, знизившись до 10 %. Інтенсивність цих проявів також значно зменшилася, а поведінка дітей стала передбачуваною і контрольованою під час навчальної діяльності. Опір виконанню завдань та уникання інструкцій, які на початковому етапі виявляли 80 % дітей, після втручання АВА зменшився до 30 %. Діти частіше виконували завдання, демонструючи адаптивні способи взаємодії з дорослим, а тривалість таких проявів скоротилася до 1–2 хвилин. Імпульсивні дії, що спостерігалися у 60 % дітей, після застосування корекційних методик стали менш частими – у 20 % дітей. Інтенсивність проявів знизилася до середньої або низької, а тривалість скоротилася до коротких епізодів тривалістю 1 хвилину. Стереотипні або ритуалізовані дії, які спостерігалися у 20 % дітей, після втручання АВА практично зникли, проявляючись лише епізодично. Порушення соціальних правил, які на початку зустрічалися у 100 % дітей, після корекційної роботи знизилися до 40 %. Діти стали більш передбачувано взаємодіяти в групі, контролювати свої реакції та демонструвати соціально прийнятну поведінку.

Таким чином, результати порівняльного аналізу свідчать про значне зниження частоти, тривалості та інтенсивності небажаної поведінки, а також про формування адаптивних та контрольованих реакцій у дітей раннього віку з РДУГ, що підтверджує ефективність застосування методів прикладного поведінкового аналізу.

Висновки. Результати дослідження психологічних аспектів сексуального виховання підлітків з інтелектуальними порушеннями в умовах сім'ї вказують на важливість індивідуального та комплексного підходу до вирішення цієї проблеми. Зокрема необхідно враховувати особливості сімейної ситуації, в якій виховується підліток з інтелектуальними порушеннями, а саме: рівень інтелектуального розвитку батьків, виховний потенціал

родини, релігійні та культурні уявлення родин тощо. Важливо забезпечити сприятливе психологічне середовище для спілкування про сексуальність у сімейному колі. Родинна підтримка, довіра та розуміння є ключовими факторами для успішного сексуального виховання дітей з інтелектуальними порушеннями.

Результати опитування батьків підлітків з інтелектуальними порушеннями вказують на відсутність одностайної позиції щодо необхідності реалізації сексуального виховання, наявність низки психологічних бар'єрів та переважне бажання делегувати цю функцію фахівцям спеціальних/інклюзивних закладів освіти. У цьому контексті, наголошуємо на важливості формування партнерської співпраці закладів освіти з батьками підлітків з інтелектуальними порушеннями, за якої батьки отримують не лише отримують доступ до інформації але і зможуть підвищити рівень своєї практичної компетентності.

Перспективою розгортання дослідження в зазначеному напрямі є розробка змісту та методів підготовки батьків підлітків з інтелектуальними порушеннями до реалізації сексуального виховання в умовах сім'ї.

ЛІТЕРАТУРА

1. Американська психіатрична асоціація. Діагностичний і статистичний посібник психічних розладів: п'яте видання. 2013. Вашингтон, D.C.: Американська психіатрична асоціація.
2. Скрипник Н.В. Корекційна робота з дітьми раннього віку з розладами дефіциту уваги та гіперактивності: *монографія*. Київ, 2020. 180 с.
3. Cooper J.O., Heron T.E. & Heward W.L. *Applied Behavior Analysis*. 3rd Edition. Pearson, 2020. 800 p.
4. Pelham W.E., Fabiano G.A. Evidence-based psychosocial treatments for attention-deficit/hyperactivity disorder. *Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology*. 2008. 37(1), pp. 184–214.
5. Barkley R.A. *Attention-Deficit Hyperactivity Disorder: A Handbook for Diagnosis and Treatment*. 4th Edition. New York: Guilford Press, 2015. 1050 p.
6. Barnet R. Improving higher education: total quality care. East Lansing: Society for Research into Higher Education, 1992. pp. 47–51.
7. Brennan J., Williams R., Harris R. & McNamara D. An Institutional Approach to Quality Audit. *Studies in Higher Education*. 1997. 22(2), pp. 173–186.

REFERENCES

1. Amerykanska psykhiatrychna asotsiatsiya (2013). *Diahnostychnyi i statystychnyi posibnyk psykhichnykh rozladiv: piatye vydannia* [Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders: Fifth Edition]. Vashynhton, D.C.: Amerykanska psykhiatrychna asotsiatsiya. [in Ukrainian].
2. Skrypnyk, N.V. (2020). *Korektsiina robota z ditymy rannoho viku z rozladamy defitsytu uvahy ta hipereaktyvnosti: monohrafiia* [Correctional work with young children with attention deficit hyperactivity disorder: *monograph*]. Kyiv, 180 p. [in Ukrainian].

3. Cooper, J.O., Heron, T.E. & Heward, W.L. (2020). *Applied Behavior Analysis*. 3rd Edition. Pearson, 800 p. [in English].

4. Pelham, W.E. & Fabiano, G.A. (2008). Evidence-based psychosocial treatments for attention-deficit/hyperactivity disorder. *Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology*. No. 37(1), pp. 184–214. [in English].

5. Barkley, R.A. (2015). *Attention-Deficit Hyperactivity Disorder: A Handbook for Diagnosis and Treatment*. 4th Edition. New York: Guilford Press, 1050 p. [in English].

6. Barnet, R. (1992). Improving higher education: total quality care. East Lansing: Society for Research into Higher Education, pp. 47–51. [in English].

7. Brenan, J., Williams, R., Harris, R. & McNamara, D. (1997). An Institutional Approach to Quality Audit. *Studies in Higher Education*. No. 22(2), pp. 173–186.

Стаття надійшла до редакції 26.10.2025

УДК 78.071.1(477.87):[780.8:780.616.432]

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2025.345849>

Людомир Філоненко, доктор філософії, доцент кафедри
музично-теоретичних дисциплін та інструментальної підготовки
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка,
голова Дрогобицького осередку НТШ (музикологічно-фольклористична комісія), член НСКУ
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0965-9832>
Наталія Волошин, студентка магістратури
факультету початкової освіти та мистецтва
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-7591-1888>

ФОРТЕПІАННА МУЗИКА У ТВОРЧОСТІ ЗАКАРПАТСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ: ЖАНРОВА ПАЛІТРА

Стаття висвітлює особливості становлення і розвитку фортепіанної музики у творчості композиторів Закарпаття. З'ясовано, що в академічній традиції (фортепіанні твори Д. Задора, І. Мартона, Е. Кобулея, М. Попенка, В. Теличка, В. Волонтира) вона залишається однією з найстійкіших жанрових сфер, насамперед зберігаючи всі засади побудови великих і малих циклічних форм, композиційних структур – сонатного *allegro* і мініатюри. З іншого боку фортепіанна творчість композиторів Закарпаття є основою різноманітних творчих експериментів, новацій, стилізованих намірів, що зумовлені й еволюцією композиторського мислення, а також зверненні до національної традиції як до природного середовища, відкриваючи, в нових для музики Закарпаття формах, жанрах і стилевій палітрі, особливу красу народної музики.

Ключові слова: фортепіанна музика; закарпатська композиторська школа; жанри фортепіанної музики; композитор; творчість.

Літ. 15.

Liudomyr Filonenko, Doctor of Philosophy, Associate Professor of the
Music-Theoretical Disciplines and Instrumental Training Department,
Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University,
Member of the National Union of Composers of Ukraine and Shevchenko Scientific Society
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0965-9832>
Nataliia Voloshyn, Master Student of the Faculty of Primary Education and Art,
Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University
ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-7591-1888>

PIANO MUSIC IN THE WORK OF TRANSCARPATHIAN COMPOSERS: GENRE PALETTE

The article highlights the peculiarities of the formation and development of piano music in the work of composers from Transcarpathia. First of all, for representatives of the Silver Land, an important factor in creating piano repertoire was the pedagogical aspect, writing repertoire for primary music education. Among the first examples of such creativity are the compositions of Zihmund Lendiel. In the academic tradition, piano music remains one of the most stable genre spheres, primarily preserving all the principles of constructing large and small cyclic forms, compositional structures – sonata *allegro* and miniature. Based on certain characteristics of the piano works of Ukrainian composers of Transcarpathia: Dezyderii Zador, Ishtvan Marton, Emil Kobulei, Mykola Popenko, Viktor Telychko, Volodymyr Volontyr, it was possible to find out that their piano work is characterized by the use of classical genre models (concert, sonata, suite, variations, prelude, fugue, impromptu, intermezzo, waltz, rhapsody, sketch, memoir, picture, etude, etc.). On the other hand, the piano work of composers from